

5

Verdens første børn

Skriftsteder: 2 Mos. 4, 1–16.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 37–46; The Story of Redemption, pp. 52–61; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 79–98.

Lektiens hovedtanke: Ulydighed gjorde alle kede af det. Det er meget vigtigt, at vi altid passer på at være lydige.

Særlig for forældre

Også i denne lektie kan du lægge vægt på lydighed, nødvendigheden af at gøre nøjagtig hvad Gud siger. Det kan være nødvendigt at forklare de mindste børn, hvad ordet „alter“ betyder – stene, der er stablet op, så de danner en slags bord.

Speciel sang: F.eks. „Jesus elsker alle små“.

Søndag: Hvorfor er det nødvendigt, at ganske små børn har forældre eller større søskende til at sørge for dem? Prøv at vise hvor vigtigt det er med sammenhold i familien, at alle hjælpes ad med at vejlede og oplære de små.

Udenadsvørs Lektien

Mandag: Hvorfor gjorde Gud det sådan, at menneskebørn er afhængige meget længere end dyrebørn? Mennesker skal lære meget mere end dyrene. Børnene skal beredes for Himmelen.

Udenadsvørs Lektien

Tirsdag: Få barnet til at forstå hvor meget der var at gøre med at passe det, da det var ganske lille. Er der en baby i hjemmet, kan I hjælpes ad med at passe den. Man kan evt. bruge en dukke.

Udenadsvørs Lektien

Onsdag: Hvor mange ting kan I komme i tanke om, som en familie kan gøre i fællesskab?

Udenadsvørs Lektien

Torsdag: Prøv om muligt at bygge et lille alter ved hjælp af små sten, ler eller modelervoks.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Hjælp barnet til at komme i tanke om hvor mange gange det har gjort Gud ked af det i løbet af ugen. Lad det bede om tilgivelse og hjælp til at gøre det bedre i næste uge.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 2 Mos. 4, 1–16.

Udenadsvers: „Du skal gøre, hvad der er ret og godt i Herrens øjne.“ 5 Mos. 6, 18.

Lektien

Judith var så spændt, at hun umuligt kunne sidde stille. I lang tid havde hun haft en hemmelighed sammen med far og mor. Der skulle komme nogen og bo hos dem. Nu var tiden kommet, og hun og far var på vej til hospitalet, hvor mor ventede på dem med en helt ny lillesøster til Judith. Det var ikke så mærkeligt, at hun ikke kunne sidde stille!

Har du nogen sinde tænkt på den allerførste baby på denne jord? Jeg tror også, Adam og Eva var spændt. De havde aldrig set en lille bitte dreng eller pige før. Jeg tænker mig, at de næsten ikke kunne vente, indtil deres lille barn var født. Og så kom det, den dejligste lille dreng.

Adam og Eva elskede ham af hele deres hjerte. De kaldte ham Kain. Hans mor passede ham meget omhyggeligt, akkurat som din mor passede dig, da du var baby.

Senere kom der endnu en lille dejlig dreng i denne første familie. Han var så sød og god. Adam og Eva elskede ham meget højt, og det gjorde Kain også. Denne baby kom til at hedde Abel. De var vel nok en lykkelig familie!

Kain og Abel voksede op til små drenge, de løb omkring alle vegne og havde det sjovt. Adam og Eva lærte Kain og Abel at være lydige mod dem, for på den måde var de også lydige mod Gud. De havde vel nok en dejlig tid sammen!

Drengene voksede op og blev til unge mænd. Abel holdt meget af at passe dyrene, så det gav Adam ham lov til. Det var anderledes med Kain. Han kunne lide at så og plante og se det vokse og at høste frugt og grøntsager.

Gud ville gerne, at Adam og hans familie skulle huske, at en dag ville Jesus komme til denne jord for at dø i vort sted, så vi engang kunne komme til Himmelen. Derfor sagde han til dem, at de skulle ofre et lam på alteret.

Det betød, at lammet måtte dø, ligesom Jesus måtte dø for vor synd.

Da Kain og Abel var gamle nok, skulle de også ofre hver sit lam til Gud. Abel gjorde et af sine lam i stand, som Gud havde sagt.

Men Kain ville hellere tjene Gud på sin egen måde. Satan havde talt til Kain, og Kain havde lyttet, akkurat som Eva havde lyttet til slangen dengang i Edens have. Husker du det? Satan havde fortalt Kain, at han lige så godt kunne ofre noget frugt og grøntsager i stedet for et lam, som Gud havde sagt. Kain lyttede til den forkerte stemme og lagde frugt og grøntsager på sit alter. Kain gjorde ikke, hvad der var rigtigt og godt for Herrens øjne, og det var Gud ked af. Han tog imod Abels offer på den måde, at han sendte ild til at brænde det op, men han tog ikke imod Kains offer.

Det gjorde Kain vred – vred på Gud og vred på sin broder. Han blev så vred på sin broder, at han gjorde noget ganske forfærdeligt. Han slog ham ihjel.

Hvor blev Adam og Eva dog kede af det! De havde mistet Abel, og Kain blev nødt til at gå hjemmefra, fordi han havde været ulydig mod Gud.

Hvor var alting dog trist for Adam og Eva. De havde mistet deres to første børn. Synden gør altid mennesker kede af det.

Siden fik Adam og Eva endnu en lille dreng, der kom til at hedde Set. Han hjalp sin far og mor til at blive glade igen, for han var god og kærlig. Han adlød Gud, ligesom Abel havde gjort.

Der levede også andre mennesker på denne jord. En af dem var Enok, han var en af Adams tip-tip-tip-tip-oldebørn. Enok holdt meget af at bede til Gud. Han kunne lide at finde ud af alt om dyrene, fuglene og blomsterne, som Gud havde skabt. Jo mere han lærte om Gud, des mere elskede han ham. Da Enok havde levet på denne jord i 365 år, tog Gud ham en dag levende til Himmelen.

Hvor var Enok dog helt anderledes end Kain! Enok blev hentet, for at han kunne bo hos Gud, men Kain måtte flygte hjemmefra for at finde et sted at bo. Kain blev mere og mere ond. Han fik andre mennesker til også at gøre onde ting, så de også blev onde, men Enok elskede Gud og gik og talte med ham hver eneste dag.

Jeg ville gerne være ligesom Enok. Jeg kan elske Gud. Jeg kan tale med ham og tilbede ham hver dag. Jeg vil gerne være rede til at komme til Himmelen sammen med Jesus, når han kommer.

